

ALLEPAARDEN

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

nieuwe maandagen

om twaalf uur op de dageraadzolder samen de middagsalm gezongen anderen wandelen ondertussen in stilte door de tuin als dat heilig middaguur maar gevierd wordt...

een vader vroeg of ik weer voor zijn drie kinderen het verhaal van brood & wijn wou doen even geaarzeld want met ineens zoveel nieuw volk... maar iedereen stemde ermee in & dus deed ik het verhaal waar vooral het oudste zontje van de weduwe grootgig naar luisterde

aan het jongste droeg ik toen op in de tuin de plek te kiezen

waar hij graag gedoopt zou worden hij koos de pinksterbron

ondertussen was er nog een echtpaar en twee moeders-alleen aangekomen de man kwam zoals gewoonlijk zorg dragen voor het water dat moest afgesloten worden tegen dat het weer zou gaan vriezen

nu welde er nog overvloedig water uit de pinksterbron op

nog nooit een dopeling samen met zijn oudere broer zijn doopvont zo nijver zien schoonmaken

ik deed tussendoor ook voor hen & hun moeder het verhaal van de drie levens maar dat boeide hen niet: ze wilden met hun borstels & schoppen

weer terug naar de verder te kuisen doopvont

de twee grotere jongens maakten ondertussen de afvoergoot van de badstede schoon mooi om zien hoe jonge mensen & zelfs kinderen zorg voor het huis & de tuin leren dragen

deze twee nieuwemaandagen kregen nog een mooi einde: de driedubbele rondrit met de kar

wanneer je als kind op die kar geen drie keer het erf rondgereden bent ben je niet in viersel geweest

geen betere paarden dan alle aanwezige vaders

ja: dit is meer een opsomming dan een verhaal

maar er was nu eenmaal dit weekend een grote opeenvolging van allerlei verschillende mensen

toeval of niet maar uitgerekend vandaag stond zowaar ineens de toverhazelaar in bloei

nog twee weken & dan lengen weer de dagen ook de natuur is bij deze nieuwe maan aan vernieuwing toe

was dat ook niet het geval met ieder van deze driemaal zeven mensen die deze dagen met ons mee waren komen

nieuwemaandagen?

LUC VERSTEYLEN

498

WOORDEN ONT VREEMDEN

Halleluja/Alleluja

Halleluja! Ik ben geslaagd!

Iemand die bij een begroeting 'Halleluja!' roept, heeft iets mee te delen waaraan de roepende en de luisterende partij vreugde zal beleven: 'Halleluja! Ik ben geslaagd!', 'Halleluja! De kogel is door de kerk!', 'Halleluja! Ik ben benoemd!', 'Halleluja! De ingreep is gelukt!', telkens met een uitroepteken in de stem.

Minder vaak gebruik je tegenwoordig de zegswijze 'Hij heft reeds het Halleluja aan, eer de strijd gestreden is', als je iemand bedoelt die erg voorbarig is, die de huid verkoopt, voor hij de beer gevangen of geschoten heeft; ongeveer hetzelfde als: 'Men moet geen Alleluja zingen voordat Pasen daar is'.

'Halleluja' is een jubelende uitroep. In het O. T. komt hij slechts in drie boeken voor, namelijk drieëntwintigmaal in de zogenaamde veertien halleluja-psalmen: 104-106, 111-113, 115-117, 135, 147-150. In bepaalde psalmen staat het woord zowel aan het begin als aan het slot. Het slotvers van de laatste psalm luidt: 'Alles wat adem heeft, loof de HEER. Halleluja.' De Nieuwe Bijbelvertaling heeft hier: 'Alle levensadem love de Ene: allélúíá!'. (Ps. 150,6)

Voorts is 'halleluja' goed aanwezig in *Openbaring* (19, 1-4) om God te loven voor de val van Babylon, 'de grote hoer'; hier is het de aanhef en het refrein van de lofzang der hemelingen.

In *Tobit* lezen we: 'De poorten zingen vreugdezangen, de huizen roepen uit: "Halleluja, geprezen zij de God van Israël!" En zij die door de Heer gezegend zijn, zullen zijn heilige naam voor altijd prijzen, tot in eeuwigheid.' (13,18)

Het Hebreeuwse woord 'hall(e)l-jah' betekent: 'loof Jah', wat staat voor 'loof Jahwe'. Schrijfwijze en vertaling variëren. Men vindt inderdaad naast 'alleluja' ook 'alleluia', 'halleluja', 'halleluia'. Ook de vertaling is niet eensluidend. Soms vertaalt men, zoals hierboven: 'Ja, iedereen die adem heeft, loof de HEER. Halleluja'. Elders vertaalt men 'prijs de Heer' of 'prijs God' of 'Godlof!' of 'dancket den Heere' zoals in de oude Nederlandse vertaling van 1587. De Statenvertaling (1637) blijft doorgaans dicht bij het Hebreeuws, en heeft over het algemeen 'Halelu-Jah', met of zonder 'Lovet den Heere'.

Volgens Augustinus hield de beginnende christelijke kerk voor deze uitroep vast aan zijn Hebreeuwse vorm 'propter sanctorum auctoritatem' (omdat hij zodoende een heiliger gezag uitstraalt).

Wat de psalmen betreft, gaat men er tegenwoordig vanuit dat 'Halleluja' oorspronkelijk niet tot de psalm zelf behoorde, maar dat het een liturgische toevoeging is van latere datum: met de uitroep 'Halleluja!' werd de psalm door de voorzanger, de leviet of de priester ingezet. Daarna zong het volk de hele psalm mee ofwel werd het 'Halleluja' in wisselzang herhaald. Waarschijnlijk omdat het over een latere toevoeging gaat, plaatst de Duitse vertaling van Hamp-Stenzel (1998) het woord telkens tussen vierkante haakjes: [Hallelujah!].

In de katholieke bidpraktijk wordt het vreugdevolle '(h)alleluja' weggelaten in bepaalde boetetijden van het jaar, zoals advent en vasten.

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Zwerfbaby

„Geef me warmte.“
Ze wijst naar mijn slaapzak.
Ze is hoogzwanger, haar buik staat op springen.
Ze heeft geen dekens, alleen karton, en dat is niet genoeg voor twee.
Ze gaat op mijn bank liggen en ik wikkel haar in mijn slaapzak.
Dit is de derde nacht dat ze langskomt.
Ze is de eenzaamste mens die ik ken.
Ze heeft niemand om haar bij te staan.
Ze heeft alleen mij.
„Je moet hier blijven“, fluister ik. „Ik versier een ambulance.“
Ze is uitgeteld, lang kan het niet meer duren.
Ik snel de straat op en vraag een paar voorbijgangers of ik hun gsm kan gebruiken.
„Een noodgeval, alleen de politie maar.“
Ik heb echter geen schijn van kans.
Ze denken dat het een truc is om hun gsm te jatten.
Ik stuit op een paar flikken en vraag hen om hulp.
„Je neemt ons toch niet in de maling?“, sneren ze.
Pas na lang soebatten scheuren ze er naartoe om polshoogte te nemen.
Als ik terug ben, zijn de weeën al begonnen.
Ze pakt mijn hand en houdt hem stevig vast.
Als de ambulance er is, laat ze me niet los.
Ze wil dat ik meekom.
„Doe het voor ons.“ Ze wijst naar haar buik.
Ik stap de ambulance in en houd haar de hele rit vast.
„Bedankt“, zucht ze als ze de kraamkamer wordt ingereden.
„Ook namens de kleine.“
Ik begin te janken.
Het is de laatste keer dat ik haar zie.
Hen zie.
Na de bevalling worden ze naar een opvanghuis gebracht.
Haar baby is ook een beetje van mij.
Ik was de enige die iets om ze gaf.

Dakloos

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Soms tref je wel eens buitenlandse spreuken die een relatie hebben met ons weerbeeld, maar dat zijn dan wel uitzonderingen. Neem nu de weerspreuken voor 22 januari, de feestdag van Sint-Vincent. Wij zeggen dan:

**VINCENTIUS MET ZONNESCHIJN
BRENGT VEEL KOREN EN VEEL WIJN**

En zo trof ik op een oude Duitse volkskalender ook volgende spreuk:

**VINZENT SONNENSCHIEIN
BRINGT VIEL KORN UND VIEL WEIN
BRINGT ER ABER WASSERFLUT
IST'S FÜR BEIDES NICHT GUT**

Die feestdag van 22 januari inspireerde zelfs de Fransen die zeiden:

**QUAND SAINT-VINCENT EST CLAIR ET BEAU
IL Y A DU VIN COMME DE L'EAU**

Toevallig komt dat verschijnsel van gelijklopende weerspreuken uit diverse landen deze maand nog een aantal keer voor. Bijvoorbeeld op 25 januari. Dan is het de feestdag van Sint-Paulus' Bekering. Wij hebben een weerspreuk voor die dag, die zegt:

**MOOI WEER MET PAULUS
GEEFT EEN GOEDE OOGST**

Uitzonderlijk geeft ook een oude Britse volkskalender omtrent die feestdag een weerspreuk en merkwaardig genoeg beweert die hetzelfde als onze Nederlandstalige spreuken:

**IF ST.-PAUL'S DAY BE FAIRE AND CLEARE
IT DOTH BETIDE A HAPPY YEAR**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN